

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4493/05
17.11.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, за понављање поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије у Београду, У. 1372/04 од 12.01.2005. године, у предмету једнократног пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 17.11.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Врховног суда Србије У. 1372/04 од 21.01.2005. године, одбијена је тужба тужиоца АА, изјављена против решења Министарства финансија и економије Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Београд IV-02 број 731.1-333/2002 од 05.02.2004. године, којим решењем је тужиоцу утврђен једнократни порез на екстра имовину стечену искоришћавањем посебних погодности у износу од 11.489,33 ДЕМ, што у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Југославије на дан доношења оспореног решења износи 356.381,78 динара.

У тужби за понављање поступка заснованој на члану 51. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима тужилац наводи да га је Комисија за стамбена питања државне заједнице СЦГ, обавестила после добијања пресуде Врховног суда Србије У. бр. 1372/04 да има право на стан који је добио 01.02.1999. године, што се тиче структуре а и квадратуре стана, а да је порески орган нетачно утврдио површину стана. Сматра да је требао бити изузет из плаћања једнократног пореза због чега предлаже да суд тужбу уважи, стави ван снаге пресуду Врховног суда Србије и дозволи понављање поступка.

Решавајући по поднетој тужби за понављање поступка у смислу одредбе члана 53. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао да поднету тужбу треба одбацити.

Приликом доношења побијане пресуде, Врховни суд није утврђивао чињенично стање на расправи у смислу одредбе члана 38. став 3. Закона о управним споровима нити је изводио доказни поступак, већ је пресуда донета на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку, тако да се из разлога изнетих у тужби не може тражити понављање поступка окончаног пресудом у управном спору код овог суда.

Наведене чињенице у тужби не могу бити разлози за понављање поступка пред овим судом, нити су права тужиоца повређена побијаном пресудом донетом на основу чињеничног стања утврђеног у управном поступку, а тужилац може да тражи понављање поступка пред надлежним управним органом, у смислу одредаба члана 239-250. Закона о општем управном поступку под условима прописаним тим одредбама.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву овог решења на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, јер тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 17.11.2005. године У. 4493/05

Председник већа,

судија,

Снежана Живковић, с.р.

Записничар,

Рајка Милијаш, с.р.

За тачност отправка

сђ

